

שימו לב!
חידון
אמריקאי
נושא פרסים
בגב העלון.

והשיב לב
אבות על ידי בנים (ע"ר)

ערב שבת קדש פרשת אמר • ח"י באיר • ל"ג בעמר ה'תשפ"ה

נשמתא דאורייתא

הורים וילדים לומדים
חסידות בצותא

'פאראד' ל"ג בעמר עם הרבי - תשמ"ג

חלק ראשון >> בתחלת הכנוס, הכריזו הילדים את שנים עשר הפסוקים ונגנו
"וי וואנט משיח באו", ואז נשא הרבי שיחות קדש בפני הילדים והקהל העצום

עקיבא שהיה גם רבו של רבי שמעון בר יוחאי "שמתו מפסח
ועד עצרת - פסקו מלמות", פסקה המגפה רחמנא ליצלן (-
השם ישמרנו).

סבת המגפה היתה שתלמידי רבי עקיבא "לא נהגו כבוד זה
לזה" הם לא נהגו אחד בשני עם הכבוד הראוי, כבוד שמתאים
לתלמידי רבי עקיבא - לכן הם קבלו ענש זה. וביום ל"ג בעמר
"פסקו מלמות" שמכר מוכן שאז נעצרה - בטלה הסבה
שהביאה לכך שהם מתו. זאת אומרת שמאז הם נהגו בכבוד
כפי שמתאים ליהודים בכלל ובפרט לתלמיד של רבי עקיבא.

נחת להשם

ילד/ילדה: כיון שכל אחד מאתנו יודע משני ענינים אלו
בקשר ליום ל"ג בעמר, הרי כמו כל דבר - ודאי צריכים ללמד
מכך משהו. למד בפרט בשליחותם העקרת של בני ישראל -
"אני נבראתי לשמש את קוני", שכל אחד מכם, כל אחד מאתנו
וכל אחד מעם ישראל נברא בכדי לעבד את הקדוש ברוך הוא
ולגרום לקדוש ברוך הוא נחת רוח. "נחת רוח לפני שאמרתי
ונעשה רצוני".

שמכר גם מוכן גדל רגש האשר והענג שיש ליהודי בשעה

נקדה משיחה לצאצאים

יום של אהבה ושמחה

יום שמחה

ילד/ילדה:

"יום ל"ג בעמר קשור עם הרבה ענינים של שמחה של מצוה.
החל מכך שזהו יום שמחתו של רבי שמעון בר יוחאי יום
שמחתו של התנא הגדול רבי שמעון בר יוחאי, שהוא אמר
אודות יום זה שזו השמחה שלו, והוא רוצה שכל יהודי וכל
בני ישראל, החל מילד הכי קטן, יקחו חלק בשמחתו וישמחו.
וב"שמחה גדולה" אתו.

לנהג בכבוד

אבא/אמא: דבר נוסף שהיה ביום ל"ג בעמר: תלמידי רבי

לזכות שיינא תחי' פלס

לרגל הבת מצוה י"ד אייר פסח שני

שיזכו הוריה שיחיו לגדלה לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך בריאות נחת והרחבה
ולשנת ברכה והצלחה בכל המצטרך בגו"ר

כמה שיהיה קטן בשנים, או קטן בהבנה, זהו דבר ודאי ש"ומצאתי", שישגי וימצא בצורה מלאה.

העסק של רשב"י

ילד/ילדה: מהי ההנהגה המרכזית, עסקו העיקרי של רבי שמעון בר יוחאי? מספרת לנו התורה שבעל פה, הוראה שבעל פה, שאצלו היה "תורתו אמנותו" הוא עסק בדברים שונים. ודאי שהוא היה חייב לאכל, לשתות וכדומה. אף מה היתה "אמנותו", עסקו, ובזה הוא "התמחה", ורומם את תלמידיו, וזה מחנך כל אחד מאתנו שרוצה לקבל ממנו את חנוכו? שתורתו היא "אמנותו"!

אפילו אם אוהזים בדברים שונים אחרים, צריך לזכור שכל הדברים האחרים חוץ מתורה הם "משניים", טפל – דבר שני, דבר שלישי בחשיבותו. האמנות האמתית והעסק האמיתי והחיות האמתית של כל יהודי שרוצה ללכת בדרכים של רבי שמעון בר יוחאי – הוא ענין למוד התורה.

ילדים לא מבזבזים זמן

אבא/אמא: ההוראה שאצל כל יהודי צריך להיות "תורתו אמנותו" היא הוראה חיה וחזקה במיוחד עבור כל ילד יהודי: מבנה, בפרט נשוי, צריך לתת חלק מזמנו להרויח לפרנסתו, במילא הולך זמן גם על לבוא במגע עם אנשים אחרים, עם כאלה שצריך לדבר אודות תורה, אבל חייב הוא לדבר אתם גם באופן שיסיעו לו להרויח את פרנסתו.

אצל ילדים אבל, חוסכים מהם הוריהם ולוקחים הם מן הילדים את שאר הדאגות, נותנים להם מן המוכן אכל ושתיה, דירה, לבושים וכל הדברים ההכרחיים להם, ונותנים זאת בעין יפה, במדה הכי גדולה שההורים יכולים לתת זאת – ודאי שאין לילדים שום דאגות ושום עסוקים שיכולים לקחת זמן מהזמן שהם יכולים לתת ללמוד תורה.

מנצלים כל רגע

ילד/ילדה: זאת אומרת, שאצלם יכול להיות "תורתו אמנותו", כיון שאין להם שום דאגות אחרות שלכן הלמוד מרבי שמעון בר יוחאי, שצריך להיות "תורתו אמנותו", הוא במיוחד אצל ילדים יהודיים:

ללא הבט באיזה מקום ובית ספר הילדים לומדים ומתחנכים – צריכים הם לדעת, שיש להם נתינת פוח, תקוה, נותנים מרבי שמעון בר יוחאי, שאצלם יהיה "יגעתי", הם יחליטו שאצלם יהיה "תורתו אמנותו", שכל הזמן החפשי שלהם, כל דקה פנויה, הם יתמסרו למלאכה שלהם, לעסק שלהם, באופן בו הקדוש ברוך הוא מחנך – ללמוד תורה, "תורתו אמנותו", שחנך גם קשור עם "אמנות", כמו שכתוב "אמן את הדסה", "אמן" מלשון חנוך. שכל דקה פנויה תנצל ללמוד תורה כמו שאנחנו כעת לקחנו חלק וחזרנו פסוקים מתורה שכתב ומאמרי חכמינו וזכרונם לברכה מתורה שבעל פה.

הרב ב'פאראד' ל"ג בעומר תשמ"ג, ל"ג שנים לנשיאות הרבי

שהוא חושב על כך שיש לו את האפשרות לגרם ענג למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא – ודאי יעשו זאת בשמחה ובטוב לבב, בשמחה גדולה ובהתלהבות גדולה ביותר. כולל גם לעשות זאת בהתאם ללמודים משני הענינים הנזכרים לעיל בקשר עם ל"ג בעומר.

ואהבתי!

אבא/אמא: החל מהפך גדול בתורה – "ואהבתי לרעה כמוך" – ההוראה והלמוד מהספור הנזכר לעיל אודות תלמיד רבי עקיבא – כפי שחזרו כעת את ההוראה מרבי עקיבא, ש"ואהבתי לרעה כמוך" זהו "כלל גדול בתורה" – כל אחד שידע מן שיפוע על כל מי שהוא יכול, ובפרט ילדים על ילדים אחרים, בנים על בנים אחרים, ובנות על בנות אחרות – שגם הם ינהגו כבוד זה לזה. שזה עושה וגורם נחת רוח גדול אצל הקדוש ברוך הוא שהוא אמר "ואהבתי לרעה כמוך", ונחת רוח גדול אצל רבי עקיבא ותלמידיו שהם אמרו וגלו שדבר זה הוא "כלל גדול בתורה", שהתורה היא נצחית.

הלכה

ביום ל"ג בעומר נלמד ונלך בדרכם של רבי עקיבא ורבי שמעון בר יוחאי ונוסיף באהבת ישראל, מתוך שמחה וטוב לבב!
(מעובד על פי שיחת ל"ג בעומר תשמ"ג)

נקה מסיחה לבגדים

תורתנו אמנותנו!

יגעתי ומצאתי

אבא/אמא: מוכן, שפיון שיום ל"ג בעומר קשור עם רבי שמעון בר יוחאי, צריכים לכל לראש ללמוד מההנהגות של רבי שמעון בר יוחאי עליהן התורה מספרת לנו. כיון שהתורה מספרת לנו על כך ודאי שאין זה סתם ספור, חס ושלום, אלא הוראה עבור כל אחד ואחת

– שללא הבט על גדלו של רבי שמעון בר יוחאי, שמי יכול להשתוות לו, עד כדי כך שרבי עקיבא, רבו, אמר עליו "אני ובוראך מכירים כוחך". מי יכול להעריך את גדלותו של רבי שמעון בר יוחאי? רק "אני", רבי עקיבא שהיה רבו, ו"בוראך", הקדוש ברוך הוא שברא אותו –

ללא הבט על כך הרי כמו שרבי שמעון בר יוחאי רצה לזכות ולפעל עבור העולם כולו – יחד עם פעולותיו אודותן, מספרת לנו התורה, הוא נתן לכל יהודי, החל מילד קטן שהולך בדרכיו – את האפשרות שיתקיים בו "יגעתי ומצאתי": בזמן שהם ישתדלו ויעמלו לנהג כמו שרבי שמעון בר יוחאי נהג – הרי

העסוק המרפזי של רבי שמעון בר יוחאי היה למוד התורה. אף אנו הילדים נלח בדרךנו ונוסיף עוד זמן, מחוץ לשעות הלימודים

ללמוד תורה. לדגמה, אמירת שעורי חת"ת ורמב"ם בקביעות, למוד תנאי ומשניות בעל פה, למוד שיחה בחברותא עם אבא, אח או חבר, למוד וסיום מסכת משנה או גמרא, וכדומה. (מעובד על פי שיחת ל"ג בעומר תשמ"ג)

בדרכי החסידים

הילדים של הרבי

מדוע נדחף חסיד סאטמר ליד מכוניתו של הרבי בל"ג בעומר? ומה אמר לו הרבי? פגישה מרגשת אחרי כחמש-עשרה שנה

הרב אלתר בוקעט, משלוחי הרבי בבוסטון שבארצות הברית, היה בשנת תשד"מ בין אברכי הכולל שעל יד מזכירות הרבי. באותה שנה חל ל"ג בעומר ביום ראשון וליד 770 התקיים מעמד ה'פאראד' הענקי בנוכחות הרבי, אף עוד לפני התהלוכה בקשו כמה עשרות אנשים לפגוש את הרבי. היו אלו הורים שעדיין לא זכו לילדים.

כמובא ב'היום יום', ל"ג בעומר הוא זמן מסגל להתברך בילדים. אותם אנשים המתונו ליד ביתו של הרבי ומיד כשהרבי יצא לעבר רכבו, נגשו בזה אחר זה ובקשו בהתרגשות גדולה ברכה לילדים.

עשרים דקות חלפו עד שהרבי עבר את הדרך הקצרה מביתו אל המכונית. הרב בוקעט, שהיה אחד הסדרנים במקום, התבקש להתייצב ליד דלת המכונית ולסגר אותה מיד אחרי כניסתו של הרבי אליה. הגיע הרגע. הרבי נכנס לרכב, והרב בוקעט נסה למלא את המשימה, אולם באותו רגע נדחף בין הדלת והמכונית אברך צעיר, חסיד סאטמר על-פי מראהו, ובקש את ברכת הרבי.

הרב בוקעט עמד והחזיק בדלת, ושמע כי הרבי מברך את האיש, שהוא וזוגתו יזכו לילד. ואז חיו הרבי במאור פנים ואמר: "אכל הילד צריך שיהיה לו עם מי לשחק...". האיש לא קלט ממש את משמעות הדברים ועמד ללא תגובה, והרבי הוסיף: "אמר 'אמן'!". האיש ענה מיד: 'אמן', ועזב את המקום.

חלפו שנים. הרב בוקעט יצא למקום שליחותו בבוסטון. בכ"ד במנחם-אב תשנ"ט הוא החליט לנסע לניו-יורק, ובשעת בקר מקדמת הגיע לאהל הקדוש. כשנכנס פנימה הבחין ביהודי שעל-פי חזונו הוא חסיד סאטמר, העומד עם שני בניו, ויחדו הם נושאים תפלה על הצייון. בתחלה לא יחס לכך הרב בוקעט תשומת-לב מיוחדת, והחל בתפלה שלו. אף מעת לעת, כשהרים את עיניו לרגע והעיה מבט באיש ובבניו, הבחין כי האיש מביט בו שוב ושוב במבט בוחן.

בשלב מסוים הבחין הרב בוקעט כי האיש מוציא מכיסו דפי מאמר חסידות, ואומר לילדיו: "התחילו לומר!". הבנים אמרו יחדו את מאמר החסידות "איתא במדרש תלים" הנאמר לרגל הבר-מצוה. כשסיים הרב בוקעט, יצא מן הצייון ופנה לשדות משהו בפנת הקפה המיעדת למבקרים. הוא מצא שם את החסיד ושני בניו. שוב הביט בו האיש במבט ממשיך והדבר גרם לרב בוקעט לגשת אליו ולפתח עמו בשיחה.

לאחר כמה מלות נימוסין אמר האיש, בהצביעו על שני בניו: "אלה ילדיו של הרבי. הם נולדו בזכות ברכה שקבלתי מהרבי". הרב בוקעט התעניין בפרטי הדברים והאיש ספר: "לפני כחמש-עשרה שנה באתי אל הרבי לבקש ברכה, לאחר ששנים עברו ולא זכינו לילדים. הרבי ברח אותי בילד והוסיף: 'אכל הילד צריך שיהיה לו עם מי לשחק...'. אני לא קלטתי ברגע הראשון את משמעות הדברים, ואז הרבי אמר: 'אמר 'אמן'. אמרתי 'אמן', והנה, אלה התאומים שנולדו לנו'.

פתאום הבריק במוחו של הרב בוקעט הבזק של זכרון חד וברור. בהתרגשות אחז בידו של החסיד ושאל: "אמר לי, מתי ובאיזו הזדמנות קבלת את ברכתו של הרבי?".

"זה היה בל"ג בעומר, בשנת תשד"מ, ליד ביתו של הרבי, כשהרבי כבר היה בתוך המכונית שלו", ענה האיש. הרב בוקעט היה נסער: "הייתי לצדך בעת שקבלת את הברכה!... אני האברך שהחזיק את דלת המכונית במאמץ רב שלא תסגר עליה, מלחץ האנשים והצפיפות שהייתה שם", אמר לו.

"אהה!", זה היה תורו של החסיד להזכר גם הוא. "עתה אני מבין מדוע פניך נראו לי מברות, אף לא זכרתי איפה ראיתי אותך", אמר בהתרגשות. הוא המשיך וספר לרב בוקעט כי בניו אלה נולדו לו כשנתיים לאחר ברכת הרבי, ומלבדם אין לו עוד ילדים.

"אלה ילדיו של הרבי, והיום הם נעשים 'בר מצוה'. לכן באתי עמם לבקש ולהתפלל ולחגג את היום עם הרבי", הוסיף ואמר בעיניים בורקות... בורקות...

ביום האחות מיוזמתה מנתקת אותה, בנגוד למדיניות הקבועה שלהם.
באותו הרגע הבנו שנפתח הפתח להשתתף בתהלוכת ל"ג בעומר.

הולכים לתהלוכה

יצרנו קשר עם שליח הרבי בבריסל, הרב מנחם חדר, שהבין את המשמעות של המעמד עבורנו, באמרו: "כשאנחנו מגיעים, אנו מתחילים את התהלוכה!"

פארק 'ל'ג בעומר אצל הרבי, בשנת תשמ"ז

בשעה 3 ירדנו מהמחלקה נרגשים (כמובן בהחבא...) ועלינו על מונית למקום ההתאספות.

כשהגענו כלם היו מוכנים ליציאה. הצטרפנו בהתרגשות גדולה עדין לא מכילים את הפלא העצום: אנו מאשפזים וזכינו להשתתף בתהלוכה של הרבי לכבוד רבי שמעון בר יוחאי...

תוך כדי שאנו צועדים, מהרהרים... רק באותו בוקר זה היה נראה תלוש מהמציאות. הודו לה' הקטנה קבלה קרטיב ובוועות סבון ולאחר כרבע שעה עלינו על מונית בחזרה למרכז הרפואי ועלינו למחלקה, מעמידים פנים כאלו שבנו מעוד טיול שגנרתי באויר הצח של רחבת בית הרפואה...

לפעל, כששבנו למחלקה בקשה הקטנה לרדת מהעגלה. ידעתי מה יהיה ההמשך: היא נעמדת, הרגלים מתקפלות, לא יציבות מחלשה ושכיבה מרבה, והיא נלחצת ומבקשת מיד לחזור לעגלה.

אף הפעם לתדהמתי ההמשך היה שונה!

היא ירדה ועשתה כמה פסיעות, ומאז, לא הפסיקה ללכת...

ומכאן היתה סלולה הדרך להתאוששות בקצב מהיר, ותוך ימים אחדים שבה לשמחת החיים שלה ולשמוש פעיל ברגליה הקטנות.

אשרינו שזכינו שהרבי זכה אותנו לטעם מהאמת, ונתן לנו את הזכות להשתתף בתהלוכה!

הרבי מבטיח: "רבי שמעון בר יוחאי נמצא בתהלוכה ורוקד עם הילדים!"

"כדאי הוא ר(ש)בי לסמוך עליו!"

מספר הרב יוסף יצחק בקשי:

"לפני מספר שנים עברה בתנו, שהיתה ילדה קטנה, השתלת כבד במרכז הרפואי סן-לוק השוכן בבריסל. ההשתלה בצעה בסיעתא דשמיא יום לאחר חג הפסח, ובתנו היתה מאשפזת במרכז הרפואי כחמשה שבועות לאחריה.

כשהתקרב יום ל"ג בעומר, יום ההולא של רבי שמעון בר יוחאי, היה זה כשלושה

שבועות לאחר הניתוח, השתוקקנו אני ואשתי עד מאוד לזכות שבתנו תשתתף בתהלוכה. היא עדין לא התאוששה, ולא חזרה להיות הילדה השמחה והפעילה שהיתה קדם לכן. דוקא משום כך התעצם הרצון שלנו שהיא תטול חלק בתהלוכה הקדושה שרבי שמעון בעצמו נמצא בה, כהדגשת הרבי, ובדאי היא תקבל דרכו שפע ברכות להן היא היתה כה זקוקה באותה העת.

אף הבגיה היתה שבתנו היתה מחברת בקביעות לעמוד אינפוזיה, ולכן היה נראה שעם כל הרצון אין זה בר בצוע כלל.

רבות שוחחנו על הרצון העז להשתתף בתהלוכה, אף כל עוד לא מצאנו פתרון לבעיית האינפוזיה לא מצאנו מוצא. עוד קדם לכן בקשנו מהצוות לנתק את הילדה מדי פעם מהערוי לזמן מה על מנת לאורך אותה, הרי לא לאורך כל היום היא מקבלת תרופות דרכו! אף הגישה במרכז הרפואי היתה שלא לאפשר זאת מחשש לזהומים, ולאחר מספר פעמים שנענינו בסרוב לא בקשנו עוד. כבר חשבנו על תהלוכה מאתרת במסדרונות בית הרפואה...

לא היה מצב לותר. היה ברור לנו יותר מכל שאנו עושים את הכל מצדנו עבור הזכות הזו.

לא יכלנו לשער את מה שיתרחש עוד באותו יום:

בבקרו של יום ל"ג בעומר נגשה אלינו האחות ואמרה שהיא מנתקת אותה מעמוד האינפוזיה ומהיום היא תקבל את התרופות במזרק ישירות לערוי מבלי צרך בעמוד!

לא ידענו את נפשנו מאשר! איזו השגחה פרטית מפלאה שבדייק בו

חידון אמריקאי

1. ל"ג בעומר הוא:

א. יום פטירת רשב"י

ב. יום בו פסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות

ג. שתי התשובות נכונות

2. עקר ענינו של רשב"י היה:

א. אהבת ישראל

ב. למוד התורה

ג. מבצע תפלין

3. למי יש יותר זמן להוסיף בלמוד התורה?

א. ילדי ישראל

ב. אנרכים

ג. לכלם

הזוכה בגורל

לגיליון 658 פרשת ויקרא -

מענדל כהן, נתניה

לקבלת הפרס צרו קשר: 053-4574915

מידי שבוע תערך הגרלה על פרסים יקרי ערך בין הילדים והילדות העונים נכונה על החידון האמריקאי. שלחו מייל עם המילה הגרלה בלבד בשורת הנושא לכתובת: bch.kfarhabad@gmail.com ותקבלו במייל חוזר את הקישור הקבוע בו תוכלו מידי שבוע להזין את התשובות הנכונות ולהיכנס להגרלה. **חשוב!** ניתן לשלוח את הפתרונות ולהיכנס להגרלה גם באמצעות הקו המיוחד שלנו: 03-3137709

הגרלה שבועית

פרשת אמר • ח"י באיר • ל"ג בעומר ה'תשפ"ה • גליון 663

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____

למדת עם: _____ כייתה: _____

חתימת הורים: _____

זכות בולה שלך

קח/י על עצמך את זכות הלימוד ב'נשמתא דאורייתא', בבית הכנסת/מוסדות הלימוד בקהילה שלך. והשתתף/י בהקלה חסידי לאנשים נשים וטף. למנויים והקדשות ניתן לפנות ל:

bch.kfarhabad@gmail.com • 0587702824 • 0534574915

